

РЕШЕНИЕ

№ 651

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **10729** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. Б./ Z. В., гражданин на М., [дата на раждане] срещу отказ за виза, издаден на 04.09.2025 по заявление RBA25001188V, подадено на 20.08.2025г, постановен от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Р., Кралство М..

В жалбата се твърди, че отказът е незаконосъобразен, поради допуснатото съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, противоречие с материалноправните разпоредби и с целта на закона - основания по чл. 146, т.3, т.4 и т.5 от АПК, както и че актът не отговаря на изискванията за форма по чл. 59, ал.2 от АПК - не е мотивиран. Жалбоподателят твърди, че с акта се засяга правото му на личен и семеен живот, закрепен в чл. 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), както и че се нарушава забраната за дискриминация, основана на национален произход - чл. 14 от ЕКПЧ и на разпоредбата на чл. 24и от ЗЧРБ. Моли съда да отмени обжалвания административен акт и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението. Претендира присъждане на направените в производството разноски.

Ответникът, завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в Р., Кралство М., изпраща административната преписка.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление за издаване на виза тип D, регистрирано под № RBA25001188V, подадено на 20.08.2025г, жалбоподателят З. Б./ Z. В., гражданин на М., е подал до консулската служба в

Посолството на Република България в Р., Кралство М., искане за издаване на виза. В заявлението като причина за посещението е посочено „работа“.

Към заявлението са приложени: копие на паспорт; трудов договор с работодател “Интерим София” ЕООД, ЕИК[ЕИК], за длъжността “общ работник”; здравна застраховка; свидетелство за съдимост; оферта за самолетни билети; писмо от дирекция “Миграция” до “Инетрим София” ЕООД с рег. № 536400-66645/23.07.2025г. относно предоставен достъп до пазара на труда на основание чл. 24и от ЗЧРБ за срок от три години за седем чужди граждани, сред които и З. Б./ Z. В.; нотариално заверена декларация от управителя на “Синагрида” ЕООД, че ще предостави собствено жилище на седемте чужди граждани, сред които и З. Б./ Z. В., по време на пребиваването им в Република България.

На 04.09.2025г. е постановен обжалваният в настоящето производство отказ на виза. В стандартния формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание чл.10, ал. 1, т. 17, 23 и 24 от ЗЧРБ – Като фактически основания е посочено: “Анализът и оценката на поведението на чуждия гражданин сочат, че визата ще се използва не за пътуване в Република България, а за пътуване в друга европейска държава. Реалната цел е трудова заетост в по-развитите европейски страни. Основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за виза”.

В хода на съдебното производство от МВР, дирекция “Миграция”и ДАНС са изискани и представени доказателства във връзка със заявлението на жалбоподателя под № RBA25001188V/ 20.08.2025г.

От дирекция „Миграция“ МВР, с писмо рег. № 536400-96552/28.10.2025г. уведомяват съда, че З. Б./ Z. В. е подал заявление за продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ. След положително становище от Агенцията по заетостта е изпратено уведомително писмо до упълномощен представител на работодателя с копие до дирекция “К. отношения” МВНР във връзка с предприемане на действия по подаване на заявление за издаване на виза D. Дирекция „Миграция” не участва в съгласувателната процедура по искане на виза тип D по заявлението на жалбоподателя.

От Държавна агенция „Национална сигурност” (ДАНС) е изпратено писмо рег. № RB202001-00103M-6-3902/ 28.10.2025г., съдържащо класифицирана информация. Към него е приложено и изразеното становище в резултат на проведената съгласувателната процедура за издаване на виза на мароканския гражданин.

По искане на жалбоподателя пред съда е разпитан свидетелят Н. К. Б., баща на управителя и собственик на работодателя “Интерим София” ЕООД. От показанията му се установява, че свидетелят и семейството му е живяло дълго в М.. Той отишъл там да търси работници за фирмата на сина си, тъй като в България няма работници и няма как да изпълняват поръчките. Хората избрали един по един от различни градове в М., които работели на бетонов възел и имали опит, не пият алкохол; и са добри работници.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена на 18.09.2025г. от надлежна страна - адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, след получаване отказа за издаване на виза на 04.09.2025г. Съгласно разпоредбата на чл.10а, ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая жалбоподателят претендира засягане на правото му на семеен и личен живот, закрепено в чл.8 ЕКПЧ, видно от текста на жалбата пред съда. Следователно, жалбата попада в предвиденото в закона изключение, допустима е и следва да бъде разгледана по същество.

При разглеждане по съществуването на спора, съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, видно от приложените към преписката Заповед № 95-00-26 от 16.01.2025г. на министъра на външните работи и Заповед № Ав-02-49/20.12.2022г. на посланика на Република България в Р. - Кралство М..

Нормата на чл. 8 от ЗЧРБ предвижда, че чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава се изисква.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011 г. /, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г./ - "Наредбата". Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанията за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Оспорваният отказ е издаден в писмена форма и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - съдържа конкретни фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл.10, ал.1, т.17, т.23 и т.24 от ЗЧРБ.

В конкретния случай жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България вид "D" с цел работа, след като е подал заявление за продължително пребиваване на основание чл. 24и от ЗЧРБ (Разрешение за продължително пребиваване и работа тип "Единно разрешение за пребиваване и работа" могат да получат чужденци, които отговарят на условията за получаване на достъп до пазара на труда съгласно българското законодателство и притежават виза по чл. 15, ал.1 или разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с регламент (ЕО) № 1030/2002) и след постъпило положително становище от Агенцията по заетостта).

Оспорваният отказ е издаден в писмена форма, но не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК - не съдържа конкретни фактически основания, въз основа на които е прието, че са налице основанията по чл.10, ал. 1, т.17, т.23 и т. 24 от ЗЧРБ. Съгласно посочените разпоредби се отказва издаване на виза на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване (т.17); е представил документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни (т.23) и/или са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешените срок за пребиваване (т. 24).

В случая като фактическо основание за постановяване на обжалвания отказ за виза е посочено, че анализът и оценката на поведението на чуждия гражданин сочат, че визата ще се използва не за пътуване в Република България, а за пътуване в друга европейска държава. Реалната цел е трудова заетост в по-развитите европейски страни. Основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за виза.

Съгласно чл. 10а, ал.3, от ЗЧРБ когато разкриването на данните и обстоятелствата, въз основа на които е взето решението, засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност, се посочват в отделен документ, изготвен от съответните компетентни органи. В случай че този документ съдържа класифицирана информация, той се съставя по реда на ЗЗКИ. В случая мотивите за оспорвания отказ се съдържат в приложеното от ДАНС писмо, съдържащо класифицирана информация. В него обаче не са посочени данни или обстоятелства, които засягат или биха могли да засегнат непосредствено външната политика и международните отношения на Република България или националната сигурност.

Постановеният въз основа на отрицателното становище на ДАНС административен акт засяга правната сфера на чуждия гражданин, поради което макар издателят на оспорения акт да не разполага с възможността да контролира законосъобразността на даденото от ДАНС становище, съдът, воден от задължението за преценка на пропорционалност на наложената мярка и гарантиране на правото на ефективна съдебна защита, следва да провери фактическите и правни основания за издаване на процесния отказ.

Доводите на ДАНС съдът преценява като хипотетични. В изразеното становище на ДАНС липсват факти, че работодателят на лицата, с които е сключен трудов договор, е съдействал на чужденци единствено с цел за обикаляне на трудовото/миграционното законодателство. Не се сочи и че приемащото дружество извършва фиктивна дейност. При липса на конкретни убедителни данни за противоположна дейност в нарушение на визовия режим косвените твърдения не могат да обосноват формирания отказ.

Обратно, дадените свидетелски показания съдът намира за едностранни, убедителни и непротиворечиви.

В становището на ДАНС не е посочен нито един факт, обосноваващ извод, че визата ще се използва за пътуване в друга европейска държава, не е посочено и коя е тя. Не е ясно и за кой от представените документи съществуват съмнения, че не е автентичен и на какво се основава това съмнение.

Съобразно императивната разпоредба на чл. 21, ал. 7 от НУРИВОВР (в сила от 14.01.2025 г.) при подаване на заявление за издаване на виза за дългосрочно пребиваване не се допускат изключения от провеждането на интервю от компетентното длъжностно лице с оглед на изясняване на действителната цел на пътуване. Такова интервю няма данни да е било проведено с апликанта, с което органът е допуснал съществено процесуално нарушение, тъй като съображенията, изложени от свидетеля е можело да бъдат установени още в хода на административното производство, респ. ДАНС да извърши допълнителни проверки. Доколкото същото не е сторено нарушението се явява съществено, тъй като е можело да доведе до издаване на акт с различно съдържание, същото съставлява самостоятелно отменително основание.

По изложените съображения съдът намира оспорения отказ за материалноправно незаконосъобразен и издаден при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради което и следва да бъде отменен.

На основание чл. 173, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване. При

новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящото решение.

Жалбоподателят не претендира разности, поради което в настоящето производство не следва да се присъждат.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 84-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на З. Б./ Z. В., гражданин на М., [дата на раждане], отказ за виза, издаден на 04.09.2025 по заявление RBA25001188V, подадено на 20.08.2025г, постановен от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в Р., Кралство М..

ИЗПРАЩА делото като преписка на завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Кралство М., за ново произнасяне по подаденото заявление, съобразно дадените мотиви

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд

Съдия: